

Zacharjáš

¹ Měsíce osmého, léta druhého Dariova, stalo se slovo Hospodinovo k Zachariášovi synu Barachiáše, syna Iddova, proroku, økocí: ² Rozhnival se Hospodin na otce vaše velice. ³ Protož rci tímto: Takto praví Hospodin zástupù: Navraťte se ke mnì, praví Hospodin zástupù, a navrátím se k vám, praví Hospodin zástupù. ⁴ Nebuíte jako otcové vaši, na niž volávali proroci onino pøedeší, øíkající: Takto praví Hospodin zástupù: Navraťte se nyní od cest svých zlých, i od skutkù vašich zlých, ale neuposlechli, ani pozorovali mne, praví Hospodin. ⁵ Otcové vaši kde jsou? A proroci ti zdali na vky živi jsou? ⁶ Ale však slova má a soudové moji, kteréž jsem pøíkázal služebníkùm svým prorokùm, zdali nepostihli otcù vašich? tak že obrátivše se, øekli: Jakž uložil Hospodin zástupù uèiniti nám podlé cest našich, a podlé skutkù našich, tak uèinil nám. ⁷ Dne ètyømecítmého, jedenáctého měsíce, kterýž jest měsíc Šebat, léta druhého Dariova, stalo se slovo Hospodinovo k Zachariášovi synu Barachiáše, syna Iddova, proroku, økocí: ⁸ Vidìl jsem v noci, a aj, muž sedí na koni ryzím, kterýž stál mezi myrtovím, kteréž bylo v dolinì, za ním pak konì ryzí, strakaté a bílé. ⁹ I øekl jsem: Kdo jsou tito, Pane můj? øekl mi andìl ten, kterýž mluvil se mnou: Já ukáži tobì, kdo jsou tito. ¹⁰ Tedy odpovídaje muž ten, kterýž stál mezi myrtovím, øekl: Tito jsou, kteréž poslal Hospodin, aby zchodili zemi. ¹¹ I odpovídili andìlu Hospodinovu tomu, kterýž stál mezi myrtovím, a øekli: Zchodili jsme zemi, a aj, všechna zemì bezpeènì bydlí, a pokoje užívá. ¹² Tedy odpovìdìl andìl Hospodinùv a øekl: Ó Hospodine

zástupù, až dokudž ty se nesmiluješ nad Jeruzalémem a nad mìsty Judskými, na kteréž jsi hnìval se již sedmdesáte let? ¹³ I odpovìdìl Hospodin andìlu tomu, kterýž mluvil se mnou, slovy dobrými, slovy potìšitelnými. ¹⁴ Tedy øekl mi andìl, kterýž mluvil ke mnì: Volej a rci: Takto praví Hospodin zástupù: Horlím pro Jeruzalém a Sion horlením velikým. ¹⁵ A hnìvám se náramnì na ty národy, kteøíž mají pokoj; nebo když jsem já se málo rozhnìval, oni pomáhali k zlému. ¹⁶ Protož takto praví Hospodin: Navrátil jsem se k Jeruzalému milosrdenstvím, dùm mùj staven bude v nìm, praví Hospodin zástupù, a pravidlo vztaženo bude na Jeruzalém. ¹⁷ Ještì volej a rci: Takto praví Hospodin zástupù: Ještì se rozsadí mìsta má pro hojnost dobrého; nebo[†] utiší ještì Hospodin Sion, a vyvolí ještì Jeruzalém. ¹⁸ Tedy pozdvihl jsem oèi svých, a uzøel jsem, a aj, ètyøi rohové. ¹⁹ I øekl jsem andìlu, kterýž mluvil se mnou: Co jest toto? I øekl mi: To jsou ti rohové, kteøíž zmítali Judou, Izraelem a Jeruzalémem. ²⁰ Ukázal mi také Hospodin ètyøi kováøe. ²¹ I øekl jsem: Co jdou dìlati tito? I mluvil, øka: Tito jsou rohové, kteøíž zmítali Judou, tak že žádný nemohl pozdvihnouti hlavy své. Protož pøišli tito, aby je pøestrašili, a srazili rohy tìch národù, kteøíž pozdvihli rohu proti zemi Judské, aby ní zmítali.

2

¹ Opìt pozdvihl jsem oèi svých, a uzøel jsem, a aj muž, v jehož ruce byla šnùra míry. ² I øekl jsem: Kam jdeš? I øekl mi: Mìøiti Jeruzaléma, abych vidìl, jak veliká širokost jeho, a jak veliká dlouhost jeho. ³ A aj, když andìl ten, kterýž mluvil se mnou, vycházel, jiný andìl vycházel jemu vstøíc. ⁴ A øekl jemu: Bìž, mluv k mládenci tomu, øka: Po vseh bydliti budou Jeruzalémští, pro množství lidu a dobytka u prostøed nìho. ⁵ A já budu, praví Hospodin,

jeho zdí ohnivou vùkol, a slávou budu u prostøed niho. ⁶ Nuže, nuže, utectez již z zemi pùlnoèní, praví Hospodin, ponìvadž se ètyø stran svìta volný prùchod uèinil jsem vám, praví Hospodin. ⁷ Nuže, Sione, kterýž pøebýváš u dcery Babylonské, vydobuì se. ⁸ Nebo takto praví Hospodin zástupù: Po slávi poslal mne proti národùm tím, kteøíž zloupili vás; nebo kdož se dotýká vás, dotýká se zòitelnice oka mého. ⁹ Nebo aj, já zdvihnu ruku svou proti nim, a budou loupež služebníkùm svým, i zvíte, že Hospodin zástupù poslal mne. ¹⁰ Prozpìvuj a vesel se, dcero Sionská; nebo aj, já pøijdu a budu bydleti u prostøed tebe, praví Hospodin. ¹¹ I pøipojí se národové mnozí k Hospodinu v ten den, a budou mým lidem, a budu bydleti u prostøed tebe, i zviš, že Hospodin zástupù poslal mne k tobì. ¹² Tehdy didièní ujme Hospodin Judu, díl svùj, v zemi svaté, a vyvolí zase Jeruzalém. ¹³ Umlkniž všeliké òlo pøed oblìèejem Hospodinovým, nebo[†] procítí z pøibytku svatosti své.

3

¹ Potom mi ukázal Jozue knìze nejvyššího, stojícího pøed andìlem Hospodinovým, a satana stojícího po pravici jeho, aby se mu protivil. ² Ale Hospodin øekl satanu: Potresciž òi Hospodin, satane, potresciž òi, pravím, Hospodin, kterýž vyvoluje Jeruzalém. Zdaliž tento není jako hlavní vychváèená z ohni? ³ Jozue pak obleèen byl v roucha zmazaná, a stál pøed andìlem. ⁴ I odpovìdìl a øekl tím, kteøíž stáli pøed ním, øka: Vezmìte roucho to zmazané s niho. A øekl jemu: Pohleì, pøenesl jsem s tebe nepravost tvou, a oblèkl jsem òi v roucha promìnná. ⁵ Opìt øekl: Nech[†] vstaví èepici pìknou na hlavu jeho. I vstavili èepici pìknou na hlavu jeho, a oblèkli ho v roucha. Andìl pak Hospodinùv tu stál. ⁶ A osvidèil andìl

Hospodinùv Jozue, øka: ⁷ Takto praví Hospodin zástupù: Jestliže po cestách mých choditi budeš, a jestliže stráž mou držeti budeš, budeš-li také souditi dùm mùj, a budeš-li ostøihati síní mých: dám[†] zajisté to, abys chodil mezi tímíto pøístojícími. ⁸ Slyš nyní, Jozue, knìže nejvyšší, ty i tovaryši tvoji, kteøíž sedí pøed tebou: Aèkoli muži ti jsou za zázrak, aj, já však pøivedu služebníka svého, Výstøelek. ⁹ Nebo aj, toto[†] jest ten kámen, kterýž kladu pøed Jozue, na kámen jeden sedm oèí; aj, já vyøeži na nìm øezbu, praví Hospodin zástupù, a odejmu nepravost té zemì jednoho dne. ¹⁰ V ten den, praví Hospodin zástupù, povoláte jeden každý bližního svého pod vinný kmen a pod fík.

4

¹ Potom navrátil se andìl, kterýž mluvil se mnou, a zbudil mne jako muže, kterýž zbuzen bývá ze sna svého. ² I øekl mi: Co vidíš? Jemuž jsem øekl: Vidím, že aj, svícen zlatý všecken, a olejní dèbán na vrchu jeho, a sedm lamp jeho na nìm, a sedm nálevek k tím sedmi lampám, kteréž jsou na vrchu jeho. ³ A dvě olivy pøi nìm, jedna po pravé stranì dèbánu olejného, a druhá po levé stranì jeho. ⁴ Tehdy odpovìdìl jsem a øekl jsem andìlu tomu, kterýž mluvil ke mnì, øka: Co ty více jsou, pane mùj? ⁵ A odpovídaje andìl, kterýž mluvil se mnou, øekl mi: Což nevíš, co ty více jsou? I øekl jsem: Nevím, pane mùj. ⁶ Tedy odpovídaje, mluvil ke mnì, øka: Toto jest slovo Hospodinovo k Zorobábelovi, økoucí: Ne silou, ani mocí, ale Duchem mým, praví Hospodin zástupù. ⁷ Co jsi ty, ó horo veliká, pøed Zorobábelem? Rovina. Nebo doloží nejvyšší kámen s hluèným prokøikováním: Milost, milost jemu. ⁸ I stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ⁹ Ruce Zorobábelovy založily dùm tento, a ruce jeho dokonají. I zviš, že Hospodin zástupù poslal

mne k vám. ¹⁰ Nebo kdož by pohrdal dnem malých zaěátkù, ponìvadž se veselí, hledíce na ten kámen, totiž na závaží v ruce Zorobábelovi, tich sedm oěí Hospodinových, procházejících všecku zemi? ¹¹ Tedy odpovídaje jemu, øekl jsem? Co ty dvě olivy po pravé stranì toho svícnu, i po levé stranì jeho? ¹² Opìt odpovídaje jemu, øekl jsem: Co ty dvě olivky, kteréž jsou mezi dvěma trubicemi zlatými, kteréž vylévají z sebe zlato? ¹³ I mluvil ke mnì, øka: Víš-liž, co ty více jsou? I øekl jsem: Nevím, pane můj. ¹⁴ Tedy øekl: To jsou ty dvě olivy, kteréž jsou u Panovníka všì zemi.

5

¹ Potom opìt pozdvihna oěí svých, uzøel jsem, a aj, kniha letìla. ² I øekl mi: Co vidíš? Jemuž jsem øekl: Vidím knihu letící, jejíž dlouhost byla dvadcìti loktù a širokost desìti loktù. ³ Tedy øekl mi: Toto prokletí vyjde na širokost všì zemi. Nebo každý zlodij podlé niho jako i ona vyhlazen, a každý pøisahající podlé niho jako i ona vyhlazen bude. ⁴ Vynesu je, praví Hospodin zástupù, aby došlo na dùm zlodìje, a na dùm pøisahajícího skrze jméno mé falešni; anobrž bude bydliti u prostøed domu jeho, a docela zkazí jej, i døíví jeho i kamení jeho. ⁵ Tedy vyšel andìl ten, kterýž mluvil se mnou, a øekl mi: Pozdvihni nyní oěí svých a viz, co jest to, což pochází. ⁶ I øekl jsem: Co jest? Kterýž odpovìdìl: Toto jest efi pocházející. Øekl také: Toto jest oko její prohlédající všecku zemi. ⁷ A aj, plech tlustý olovíný nesen byl, a pøitom žena jedna, kteráž sedìla u prostøed té efi. ⁸ I øekl: Toto jest ta bezbožnost. I uvrhl ji do prostøed té efi, uvrhl i ten plech olovíný na vrch její. ⁹ A pozdvihna oěí svých, uzøel jsem, a aj, dvě ženy vycházely, majíce vítr v kòídlách svých. Mìly pak kòídla podobná kòídlùm èápím, a vyzdvihly tu efi mezi zemi a mezi nebe. ¹⁰ I øekl jsem andìlu tomu, kterýž

mluvil se mnou: Kam ony nesou tu efi? ¹¹ Kterýž øekl mi: Aby sobì vystavila dùm v zemi Sinear, kdež by utvrzena byla a postavena na podstavku svém.

6

¹ Potom opìt pozdvihna oèí svých, vidìl jsem, a aj, ètyøi vozové vycházeli z prostøedku dvou hor, hory pak ty byly hory ocelivé. ² V prvním voze byli koni ryzí, a v druhém voze byli koni vraní, ³ V voze pak tøetím koni bílí, a v voze ètvrtém koni strakatí a hnìdí. ⁴ Tedy odpovídaje, øekl jsem andilu, kterýž mluvil se mnou: Co tyto vìci, pane mùj? ⁵ I odpovìdìl andìl ten a øekl mi: To jsou ètyøi vìtrové nebeští, vycházející odtud, kdež stáli pøed Panovníkem všì zemì. ⁶ Koni vraní zapøezení vycházejí do zemì pùlnoèní, a bílí vycházejí za nimi, strakatí pak vycházejí do zemì polední. ⁷ Hnìdí také vyšedše, chtìli jítì, aby schodili zemi. Protož øekl: Jdìte, schoìte zemi. I schodili zemi. ⁸ A povolav mne, mluvil ke mnì, øka: Aj ti, kteøíž vyšli do zemì pùlnoèní, spokojili ducha mého v zemi pùlnoèní. ⁹ I stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økující: ¹⁰ Vezmi od zajatých, od Cheldaje a od Tobiáše a od Jedaiáše, (a pøijdeš ty téhož dne, a vejdeš do domu Joziáše syna Sofoniášova), kteøíž jdou z Babylona, ¹¹ Vezmi, pravím, støíbro a zlato, a udìlej koruny, a postav na hlavu Jozue syna Jozadakova, knìze nejvyššího. ¹² A mluviti budeš k nìmu, øka: Takto praví Hospodin zástupù, øka: Aj muž, jehož jméno jest Výstøelek, kterýž z místa svého puèiti se bude, ten vystaví chrám Hospodinùv. ¹³ Nebo ten má vystaviti chrám Hospodinùv, a tentýž zase pøinese slávu, a sedìti a panovati bude na trùnu svém, a bude knìzem na trùnu svém, a rada pokoje bude mezi nimi obìma. ¹⁴ Budou pak ty koruny Chelemovi, a Tobiášovi, a Jedaiášovi, a Chenovi synu Sofoniášovu na

památku v chrámì Hospodinovi. ¹⁵ Nebo dalecí pøijdou, a budou staviti chrám Hospodinùv, i zvíte, že Hospodin zástupù poslal mne k vám. A to se stane, jestliže skuteèni poslouchati budete hlasu Hospodina Boha svého.

7

¹ Potom stalo se léta ètvrtého Daria krále, stalo se slovo Hospodinovo k Zachariášovi, ètvrtého dne mìsíce devátého, kterýž jest Kislef, ² Když poslal do domu Božího Sarezer a Regemmelech, i muži jeho, aby se košili tváøi Hospodinovi, ³ A aby mluvili k knížím, kteøíž byli v domì Hospodina zástupù, i k prorokùm, økouce: Budeme-li plakati mìsíce pátého, oddìlující se, jako jsme èinili již po mnoho let? ⁴ I stalo se slovo Hospodina zástupù ke mnì, økoucí: ⁵ Rci všemu lidu této zemì i knížím takto: Když jste se postívali a kvílili, pátého a sedmého mìsíce, a to po sedmdesáte let, zdaliž jste se opravdu mnì, mnì, pravím, postili? ⁶ A když jíte aneb pijete, zdaliž ne pro sebe jíte a ne pro sebe pijete? ⁷ Zdaliž tato nejsou slova, kteráž prohlásil Hospodin skrze proroky pøedešlé, když ještě Jeruzalém sedìl bezpečnì a užíval pokoje, i mìsta jeho vùkol niho, a lid v stranì polední i na rovinách bydlil? ⁸ I stalo se slovo Hospodinovo k Zachariášovi, økoucí: ⁹ Takto mluvíval Hospodin zástupù, øka: Soud pravý vynášejte, a milosrdenství a lítosti dokazujte jeden každý k bližnímu svému. ¹⁰ A vdovy ani sirotka, pøíchozího ani chudého neutiskejte, a zlého žádný bližnímu svému neobmýšlejte v srdci svém. ¹¹ Ale nechtìli pozorovati, a nastavili ramene urputného, a uši své obtížili, aby neslyšeli. ¹² A srdce své uèinili kámen pøetvrdý, aby neslyšeli zákona toho a slov tìch, kteráž posílal Hospodin zástupù Duchem svým skrze proroky pøedešlé. Proèež pøišel hnìv veliký od Hospodina zástupù. ¹³ Nebo stalo se, že jakož volajícího

neslyšeli, tak když volali, neslyšel jsem, praví Hospodin zástupù. ¹⁴ A vichřicí rozptýlil jsem je mezi všechny ty národy, kterýchž neznali, a zemi tato spustla po nich, tak že nebylo žádného, kdo by tudy chodil, a tak pøivedli zemi žádoucí na puštiní.

8

¹ Opìt stalo se slovo Hospodina zástupù, økoucí: ² Takto praví Hospodin zástupù: Horlil jsem pro Sion horlením velikým, nýbrž rozhníváním velikým horlil jsem pro něj. ³ Takto praví Hospodin: Navrátil jsem se k Sionu, a bydlím u prostøed Jeruzaléma, aby sloul Jeruzalém místem vÌrným, a hora Hospodina zástupù horou svatosti. ⁴ Takto praví Hospodin zástupù: Ještì⁴ sedati budou starci i baby na ulicích Jeruzalémských, maje každý z nich hùl v ruce své pro sešlost vÌku. ⁵ Ulice také místa plné budou pacholat a dìvèat, hrajících na ulicích jeho. ⁶ Takto praví Hospodin zástupù: Zdali, že se to nepodobné zdá pøed oèima ostatkù lidu tohoto dnù tìchto, také pøed oèima mýma nepodobné bude? praví Hospodin zástupù. ⁷ Takto praví Hospodin zástupù: Aj, já vysvobozuji lid svùj z zemi východní, a z zemi na západ slunce, ⁸ A pøivedu je zase. I budou bydleti u prostøed Jeruzaléma, a budou lidem mým, a já budu jejich Bohem v pravdì a v spravedlnosti. ⁹ Takto praví Hospodin zástupù: Posilòtež se ruce vaše, kteøíž jste slyšeli tìchto dnù slova tato z úst prorokù, od toho dne, v němž založen jest dùm Hospodina zástupù, že má chrám dostaven býti. ¹⁰ Nebo pøed tímto dny práce lidská, ani práce hovádek se nenahražovala, nýbrž ani vycházejícímu ani vcházejícímu nebylo pokoje pro nepøítele, nebo já spustil jsem všechny lidi jedny s druhými. ¹¹ Nyní pak, ne jako ve dnech tìch pøedešlých, èiním ostatkùm lidu tohoto, praví Hospodin zástupù. ¹² Ale rozsívání máte

pokojné, vinný kmen vydává ovoce své, a země vydává úrodu svou, nebesa také dávají rosu svou, a to všechno dávám v dídictví ostatkům lidu tohoto. ¹³ A tak stane se, že jakož jste byli zlořečením mezi pohany, ó dome Judský a dome Izraelský, tak zase vás chrániti budu, a budete požehnáním. Nebojtež se, posilte se ruce vaše. ¹⁴ Nebo takto praví Hospodin zástupů: Jakož jsem byl myslil zle učiniti vám, když mne hněvali otcové vaši, praví Hospodin zástupů, aniž jsem litoval: ¹⁵ Tak obrátí se, myslím v těchto dnech dobře učiniti Jeruzalému a domu Judskému. Nebojtež se. ¹⁶ Tyto pak věci jsou, kteréž učiní budete: Mluvte pravdu každý s bližním svým, pravý a pokojný soud vynášejte v branách svých. ¹⁷ Aniž kdo bližnímu svému zlého obmyslejí v srdci svém, též pøisahy falešné nemilujte; nebo všechno to jest, čehož nenávidím, praví Hospodin. ¹⁸ I stalo se slovo Hospodina zástupů ke mně, økoucí: ¹⁹ Takto praví Hospodin zástupů: Půst čtvrtého měsíce, a půst pátého, a půst sedmého, a půst desátého obrátí se domu Judskému v radost a veselí, i v slavnosti rozkošné, ale pravdu a pokoj milujte. ²⁰ Takto praví Hospodin zástupů: Ještě⁴ budou pøicházeti národové a obyvatelé míst mnohých, ²¹ Pøicházeti budou, pravím, obyvatelé jednoho k druhému, økouce: Počmež s ochotností kòiti se tváři Hospodinovi, a hledati Hospodina zástupů. Pùjdu i já. ²² A tak pøijdou lidé mnozí a národové nesèislní, aby hledali Hospodina zástupů v Jeruzalémì, a kòili se tváři Hospodinovi. ²³ Takto praví Hospodin zástupů: V těchto dnech chopí se deset mužů ze všech jazyků těchto národů, chopí se, pravím, podolka jednoho Žida, økouce: Pùjdeme s vámi; nebo slyšíme, že jest Bùh s vámi.

9

¹ Bøímì slova Hospodinova proti zemi, kteráž jest v vùkolí tvém, a Damašek bude odpoèinutí jeho. Nebo k Hospodinu zøetel èlovíka i všech pokolení Izraelských. ² Ano i do Emat dosáhne, do Týru i Sidonu, aèkoli jest moudrý velmi. ³ Vystavìtì sobì Týrus pevnost, a nashromáždil støbra jako prachu, a ryzího zlata jako bláta na ulicích. ⁴ Aj, Pán vyžene jej, a vrazí do moøe sílu jeho, i on od ohnì sežrán bude. ⁵ Vida to Aškalon, báti se bude, i Gáza velikou bolest míti bude, též i Akaron, proto že jej zahanbilo oèekávání jeho. I zahyne král z Gázy, a Aškalon neosedí. ⁶ A bude bydliti pankhart v Azotu, a tak vypléním pýchu Filistinských. ⁷ Když pak odejmu vraždu jednoho každého od úst jeho, a ohavnosti jeho od zubù jeho, pøipojen bude také i on Bohu našemu, aby byl jako vývoda v Judstvu, a Akaron jako Jebuzejský. ⁸ A položí se vojensky u domu svého pro vojsko a pro ty, kteøíž tam i zase jdou; aniž pùjde skrze nì více násilník, proto že se tak nyní vidí oèím mým. ⁹ Pléšej velice, dcerko Sionská, prokøikuj, dcerko Jeruzalémská. Aj, král tvùj pøijde tobì spravedlivý a spasení plný, chudý a sedící na oslu, totiž na oslátku mladém. ¹⁰ Nebo vypléním vozy z Efraima a konì z Jeruzaléma, a vyplénìna budou luèištì váleèná; nadto rozhlásí pokoj národùm, a panování jeho od moøe až k moøi, a od øeky až do konèin zemì. ¹¹ Anobrž ty, pro krev smlouvy své vypustil jsem vìznì tvé z jámy, v níž není žádné vody. ¹² Navra'èž se k ohradì, ó vìzòové v nadìji postavení. A tak v ten den, jakž^t oznamuji, dvojnásobnì nahradím tobì, ¹³ Když sobì napnu Judu a luèištì naplním Efraimem, a vzbudím syny tvé, ó Sione, proti synùm tvým, ó Javane, a nastrojím tì jako meè udatného. ¹⁴ Nebo Hospodin proti nim se ukáže, a vynikne jako blesk støela jeho. Panovník, pravím, Hospodin trubou troubiti bude, a

pobéøe se s vichøicemi poledními. ¹⁵ Hospodin zástupù chrániti bude lidu svého, aby zmocníce se kamením z praku, jedli a pili, prokøikující jako od vína, a naplní jakož èíši tak i rohy oltáøe. ¹⁶ A tak je vysvobodí v ten den Hospodin Bùh jejich, jakožto stádce lid svùj, a vystaveno bude kamení pìknì tesané místo korouhví v zemi jeho. ¹⁷ Nebo aj, jaké blahoslavenství jeho, a jak veliká okrasa jeho! Obilé mládence a mest panny uèiní mluvné.

10

¹ Žádejte od Hospodina dešti v èas pøíhodný, i zpùsobí Hospodin pršku, a dá vám déš^t hojný, a každému bylinu na poli. ² Nebo obrazové mluví marnost, a všì^tci prorokují faleš, a sny marné mluví, marností potíšují. Protož šli jako stádo, ztrestáni jsou, proto že žádného nebylo pastýøe. ³ Proti pastýøùm takovým zažžen jest hnìv můj, a kozly ty trestati budu, ale stádo své, dùm Judský, navštíví Hospodin zástupù, a uèiní je jako konì ozdobného k boji. ⁴ Od niho úhel, od niho høeb, od niho luèišti váleèné, od niho též pojde všeliký úøedník. ⁵ A budou podobni rekùm, pošlapávající do bláta na ulicích v boji, když bojovati budou; nebo Hospodin s nimi, a zahanbí ty, kteøíž jedou na koních. ⁶ Posilním zajisté domu Judova, a dùm Jozefùv vysvobodím, a bezpečèì je osadím. Nebo lítost mám nad nimi, i budou, jako bych jich nezahnal; nebo já jsem Hospodin Bùh jejich, a vyslyším je. ⁷ I budou Efraimští jako silný rek, a veseliti se bude srdce jejich jako od vína. I jejich synové vidouce to, rozveselí se, a zpléše srdce jejich v Hospodinu. ⁸ Šeptati jim budu, a tak je shromáždím; nebo je vykoupím, a rozmnoženi budou, jakož rozmnoženi byli. ⁹ Nadto rozseji je mezi národy, aby na místech dalekých rozpomínali se na mne, a živi jsouce s syny svými, navrátili se. ¹⁰ A tak je zase pøivedu

z zemì Egyptské, i z Assyrské shromáždím je, a do zemì Galád a k Libánu pøivedu je, ale nepostaèí jim. ¹¹ Protož pro tísnost pøejde pøes moøe, a prorazí na moøi vlnobítí, i vyschnou všechny hlubiny øeky, bude^t snížena i pýcha Assyrie, a berla Egypta odjata bude. ¹² A posilním jich v Hospodinu, aby ve jménu jeho ustaviènì chodili, praví Hospodin.

11

¹ Otevøi, Libáne, vrata svá, a^t zžíøe oheð cedry tvé. ² Kvìl jedle, nebo padl cedr, nebo znamenití vyplénìni jsou; kvìlte dubové Bázanští, nebo klesl les ohražený. ³ Hlas kvìlení pastýøù, proto že poplénìno dùstojenství jejich; hlas øvání lvù, proto že poplénìna pýcha Jordánu. ⁴ Takto praví Hospodin Bùh mùj: Pas ovce tyto k zbití oddané, ⁵ Kteøíž držitelé jejich mordují, aniž bývají obviðováni, a kdož je prodávají, øíkají: Požehnaný Hospodin, že jsme zbohatli, a kteøíž je pasou, nemají lítosti nad nimi. ⁶ Protož nebudu mítí lítosti více nad obyvateli této zemì, praví Hospodin, ale aj, já uvedu ty lidi jednoho druhému v ruku, a v ruku krále jejich. I budou potírati zemi tuto, a nevytrhnu jí z ruky jejich. ⁷ Nebo jsem pásal ovce k zbití oddané, totiž vás chudé toho stáda, a vzav sobì dvě hole, nazval jsem jednu utišením, a druhou jsem nazval svazujících. A pásal jsem, pravím, ty ovce, ⁸ A zahladil jsem tøi pastýøe mìsíce jednoho, ale duše má stýskala sobì s nimi, proto že duše jejich nenávidìla mne. ⁹ Proèež øekl jsem: Nebudu vás pásti. Kteráž umøítí má, nech^t umøe, a kteráž má vyhlazena býti, nech^t jest vyhlazena, a jiné nechaž^t jedí maso jedna druhé. ¹⁰ Protož vzav hùl svou utišení, posekal jsem ji, zrušiv smlouvu svou, kterouž jsem uèinil se vším tím lidem. ¹¹ A v ten den, když zrušena byla, pravì poznali chudí toho stáda, kteøíž

na mne pozor mìli, že øeè Hospodinova jest. ¹² Nebo jsem øekl jim: Jestliže se vám vidí, dejte mzdu mou; pakli nic, nechte tak. I odvážili mzdu mou tøidceti støíbrných. ¹³ I øekl mi Hospodin: Povrz je pøed hrnèíøe. Znamenitá mzda, kterouž jsem tak draze šacován od nich. A tak vzav tøidceti støíbrných, uvrhl jsem je v domì Hospodinovi pøed hrnèíøe. ¹⁴ Potom posekal jsem hùl svou druhou svazujících, zrušiv bratrství mezi Judou a mezi Izraelem. ¹⁵ I øekl mi Hospodin: Vezmi sobì ještì oruží pastýøe bláznivého. ¹⁶ Nebo aj, já vzbudím pastýøe v této zemi. Pobloudilých nebude navštívovati, ani jehòátka hledati, ani což polámaného jest, léèiti, ani toho, což se zastavuje, nositi, ale maso toho, což tuènjšího jest, jísti bude, a kopyta jejich poláme. ¹⁷ Bida pastýøi tomu nièemnému, kterýž opouští stádo. Meè na rameno jeho a na oko pravé jeho, rámi jeho docela uschne, a oko pravé jeho naprosto zatmí se.

12

¹ Bøímì slova Hospodinova pøèinou Izraele. Praví Hospodin, kterýž roztáhl nebesa, a založil zemi, a sformoval ducha èlovíka, kterýž jest v nìm: ² Aj, já postavím Jeruzalém jako èíši, kteráž ku potáčení pøivede všechny národy vùkol, kteøíž budou proti Judovi v obležení, i proti Jeruzalému. ³ Nýbrž stane se v ten den, že položím Jeruzalém jako kámen pøetižký všemním národùm, jež kdožkoli zdvihati budou, velmi se urazí, by[†] se pak shromáždili proti nìmu všickni národové zemì. ⁴ V ten den, praví Hospodin, raním všelikého konì strnutím, a jezdce jeho zblázním, ale na dùm Judský otevru oèi své, a všechny konì národù raním slepotou. ⁵ I dìjí vùdcové Judští v srdci svém: Máme[†] sílu, i obyvatelé Jeruzalémští, v Hospodinu zástupù, Bohu svém. ⁶ V ten den uèiním

vůdce Judské podobné ohni zanícenému mezi dřívím, a pochodni hořící mezi snopy, i zžije na pravo i na levo všechny národy vůkol, a ostojí Jeruzalém ještě na místě svém v Jeruzalémì. ⁷ Zachová Hospodin i stánky Judské první, aby se nevelebila ozdoba domu Davidova a ozdoba, pøebývajících v Jeruzalémì nad Judu. ⁸ V ten den chrániti bude Hospodin obyvatelù Jeruzalémských, a bude nejnestateènìjší z nich v ten den podobný Davidovi, a dùm Davidùv podobný bohùm, podobný andìlu Hospodinovu pøed nimi. ⁹ Nebo stane se v ten den, že shledám všechny národy, kteøíž pøitáhnou proti Jeruzalému, abych je zahladil. ¹⁰ A vyleji na dùm Davidùv a na obyvatele Jeruzalémské Ducha milosti a pokorných proseb. I obrátí zøetel ke mnì, kteréhož jsou bodli, a kvíliti budou nad ním jako kvílením nad jednorozeným; hoøce, pravím, plakati budou nad ním, jako hoøce plaèí nad prvorozeným. ¹¹ V ten den bude veliké kvílení v Jeruzalémì, jako kvílení v Adadremmon na poli Mageddo. ¹² Nebo kvíliti bude zemì, každá èeled obzvláštñì, èeled domu Davidova obzvláštñì, a ženy jejich obzvláštñì, èeled domu Nátanova obzvláštñì, a ženy jejich obzvláštñì, ¹³ Èeled domu Léví obzvláštñì, a ženy jejich obzvláštñì, èeled Semei obzvláštñì, a ženy jejich obzvláštñì, ¹⁴ I všechny èeledi jiné, každá èeled obzvláštñì, a ženy jejich obzvláštñì.

13

¹ V ten den bude studnice otevøená domu Davidovu a obyvatelùm Jeruzalémským, k obmytí høícha i neèistoty. ² Stane se také v ten den, praví Hospodin zástupù, že vyhladím jména modl z zemì, tak že nebudou pøipomínány více, nýbrž také i ty proroky a ducha neèistoty vyprázdním z zemì. ³ I stane se, prorokoval-li by nikdo více, že jemu øeknou otec jeho a matka jeho, kteøíž jej zplodili:

Nebudeš živ, proto že jsi lež mluvil ve jménu Hospodinu. I probodnou jej otec jeho a matka jeho, kteříž jej zplodili, že prorokoval. ⁴ A tak stane se v ten den, že se budou styditi proroci ti, každý za vidiní své, když by prorokovali, aniž oblekou sukni z srstí, aby klamali. ⁵ Ale dí každý: Nejsem já prorok. Muž, kterýž zemi dílá, jsem já; nebo mne uèil tomu èlovìk od ditinství mého. ⁶ A dí-li kdo jemu: Jaké to máš rány na rukou svých? I odpoví: Jimiž jsem zbit v domì tìch, kteříž mne milují. ⁷ Ó meì, proci' na pastýøe mého, a na muže bližního mého, praví Hospodin zástupù. Bí pastýøe, a rozprchnou se ovce, ale zase obrátím ruku svou k malièkým. ⁸ Nebo stane se po všì zemi této, praví Hospodin, že dvì èástky vyhlazeny budou v ní a zemrou, a tøetí v ní zanechána bude. ⁹ A i tu tøetí uvedu do ohni, a pøeženu je, jako se pøehání støìbro, a zprubuji je, jako prubováno bývá zlato. Každý vzývati bude jméno mé, a já vyslyším jej. Øeknu: Lid mùj jest: a on dí: Hospodin jest Bùh mùj.

14

¹ Aj, den Hospodinùv pøichází, a rozdìleny budou koøisti tvé u prostøed tebe. ² Nebo shromáždím všechny národy proti Jeruzalému k boji, i bude dobyto místo, a domové zloupeni, a ženy zhanobeny budou. A když vyjde díl místa v zajetí, ostatek lidu nebude vyhlazeno z místa. ³ Nebo Hospodin vytáhna, bude bojovati proti tím národùm, jakž bojuje v den potýkání. ⁴ I stanou nohy jeho v ten den na hoøe Olivetské, kteráž jest naproti Jeruzalému od východu, a rozdvojí se hora Olivetská napoly k východu a k západu údolím velmi velikým, a odstoupí díl té hory na pùlnoci, a díl její na poledne. ⁵ I budete utíkati pøed údolím hor; nebo dosáhne údolí hor až k Azal. Budete, pravím, utíkati, jako jste utíkali pøed

zemì tøesením za dnù Uziáše krále Judského, když pøijde Hospodin Bùh mùj, a všickni svatí s ním. ⁶ I stane se v ten den, že nebude svìtla drahého, ani tmy husté. ⁷ A tak bude den jeden, kterýž jest znám Hospodinu, aniž bude den, ani noc; a však stane se, že v èas veèera bude svìtlo. ⁸ Stane se také v ten den, že vycházeti budou vody živé z Jeruzaléma, díl jich k moøi východnímu, a díl jich k moøi nejdalšímu. V létì i v zimì bude. ⁹ A bude Hospodin králem nade vší zemí; v ten den bude Hospodin jediný, a jméno jeho jedno. ¹⁰ A uèinìna bude všecka tato zemì jako rovina od Gaba k Remmon na polední stranì Jeruzalému, kterýž vyvýšen jsa, státi bude na místì svém, od brány Beniaminovy až k místu brány první, a až k bránì úhlové, a od viže Chananeel až k presu královskému. ¹¹ A budou bydleti v nìm, a nebude více v prokletí; místo Jeruzalém zajisté bezpečnì sedìti bude. ¹² Tato pak bude rána, kterouž raní Hospodin všechny národy, kteøíž by bojovali proti Jeruzalému: Usuší tělo jednoho každého, stojícího na nohách svých, a oèi jednoho každého usvadnou v dírách svých, a jazyk jednoho každého usvadne v ústech jejich. ¹³ I stane se v ten den, že bude znepokojení Hospodinovo veliké mezi nimi, tak že uchopí jeden druhého ruku, a vztažena bude ruka jednoho na ruku druhého. ¹⁴ Také i ty, Judo, bojovati budeš v Jeruzalémì, a shromáždìno bude zboží všech národù vùkol, zlato a støíbro, i roucha velmi mnoho. ¹⁵ A podobná bude rána koní, mezkù, velbloudù a oslù i všech hovad, kteráž budou v tom ležení, podobná ránì té. ¹⁶ I stane se, že kdožkoli pozùstane ze všech národù, kteøíž by pøitáhli proti Jeruzalému, pøicházeti budou z rok do roka klanìti se králi Hospodinu zástupù a slaviti slavnost stánkù. ¹⁷ I stane se, kdo z èeledí zemì nebude pøicházeti do Jeruzaléma klanìti se králi Hospodinu zástupù, že nebude na nì pršetì dešt. ¹⁸ A jestliže èeled

Egyptská nevstoupí, ani pøijde, jakkoli na ni nepršívá, pøijde však táž rána, kterouž raní Hospodin národy, kteøíž by nepøicházeli k slavení slavnosti stánkù. ¹⁹ Ta⁺ bude pokuta pro høích Egyptských a pokuta pro høích všech národù, kteøíž by nechodili k slavení slavnosti stánkù. ²⁰ V ten den bude na zvoncích koðských: Svatost Hospodinu; a bude hrncù v domì Hospodinovì jako èíší pøed oltáøem. ²¹ Nýbrž bude všeliký hrnec v Jeruzalémì a v Judstvu svatost Hospodinu zástupù; a pøicházejíce všickni, kteøíž obítovati mají, budou je bráti a vaøiti v nich. Aníž bude Kananejský více v domì Hospodina zástupù v ten den.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition
of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmo Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických univerzitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2018-11-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Mar 2019 from source files dated 5 Mar 2019

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900